Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri.
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu inserțiuniloru: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifa și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anŭ 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulu pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unŭ anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtu și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 163. Brașovŭ, Luni, Marți 26 Iulie (7 Augustŭ) 1888.

Brașovŭ, 25 Iulie st. v. 1888.

Mare svonŭ a făcutŭ în Paris și în Berlinŭ publicarea în *„Nouvelle Revue"* alŭ dómnei Julietta Adam a unui actŭ secretŭ alŭ principelui Bismark, deși încă nu se scie décă este autenticŭ orĭ nu. E vorba de unŭ raportŭ alŭ cancelarului germanŭ cătră împăratulŭ Fridericŭ III, în care din considerațiunĭ politice declară de inoportună căsĕtoria prințului de Battemberg cu principesa Victoria și-lŭ sfătuesce a nu'și da învoiala sa.

Toțĭ se întrébă, cum a ajunsŭ acestŭ importantŭ documentŭ în mânile domnei Adam? Unii ilŭ declară de apocrifŭ, alții susținŭ autenticitatea lui.

Caracteristică este observarea ce-o face diarulŭ parisianŭ „La France" care dice: „Nu scimŭ cum a pututŭ obține dómna Adam împărtășirea unui documentŭ de așa mare importanță. Ne mărginimŭ numai a accentua că directórea „Revistei Noue" a îndeplinitŭ o faptă patriotică prin aceea că și l'a sciutŭ procura și că l'a publicatŭ. Acestŭ raportŭ secretŭ alŭ principelui Bismarck va avé în Europa de sigurŭ unŭ ecou putemicŭ. Elŭ va arĕta Rusiei ce încredere póte avé în politica „aparentă" germană. Descoperirea vine tocmai la timpŭ, imediatŭ după călĕtoria împĕratului Wilhelm II la Petersburg."

Alusiunea fóiei francese la politica „aparentă" privesce unŭ pasagiu din acelŭ actŭ, în care prințulŭ Bismark recomandă împĕratului numai o „neutralitate aparentă" față cu Rusia, dicĕndŭ că acesta este *modus vivendi* alŭ politicei germane în raportŭ cu cea ruséscă.

Pressa francesă dă o deosebită însemnătate pasagiului din vorbă, din care ar resulta, că Germania este sinceră față cu Rusia. Și décă este așa atuncĭ nu mai póte fi vorbă de-o sinceră și strînsă apropiere între Germania și Rusia. Acésta este dorința și speranța rivaliloru Germaniei dela Sena și de aceea se bucură ei de descoperirile „Nouei Reviste."

Țarulŭ a mai fostŭ încă odată amăritŭ în contra Germaniei prin publicarea unorŭ documente apocrife în cestiunea bulgară. Numai întru târdiu i s'a pututŭ dovedi că nu erau autentice.

Publicațiunea din „Nouvelle Revue" urmăresce același scopŭ, de a înstrăina pe Țarulŭ de Germania. Se nasce numai întrebarea décă în casulŭ de față se tractéza érăși numai de unŭ falsificatŭ, de-o dibace compunere a unui actŭ diplomaticŭ cu ajutorulŭ noteloru și a vorbiriloru prințului Bismarck, orĭ este autentică publicațiunea?

Este bătătorŭ la ochĭ că pre când unele foi berlinese ca „Vosische Ztg" numesce apocrifă publicațiunea „Nouei Reviste," o parte a pressei oficióse germane consideră acéstă publicațiune ca în întregului ei, orĭ celŭ puținŭ în parte, autentică.

Mai multe foi cerŭ o grabnică rectificare, căcĭ cancelarulŭ n'a pututŭ nicĭdecum pleda pentru o neutralitate numai aparentă față cu Rusia.

Se va încinge dér încă de aicĭ încolo o discusiune înfocată asupra cuprinsului acelui actŭ secretŭ și décă îi va și succede cancelarului germanŭ a dovedi, că a fostŭ falsificatŭ, cei ce au voitŭ sĕ turbure apele diplomației și sĕ stérnéscă din nou neîncrederea și pasiunile, carĭ se potoliseră încâtva în urma visitei împĕratului Wilhelm la Petersburgŭ, îșĭ vorŭ ajunge scopulŭ.

Acéstă împrejurare însĕ dovedesce destulŭ de viu, câtŭ de triste suntŭ raporturile dintre cele douĕ națiunĭ marĭ ale apusului, décă au ajunsŭ ca sĕ rivaliseze în modulŭ acesta pentru a-'șĭ câștiga grația Țarului.

Nimicŭ nu póte sĕ ne esplice mai lămuritŭ în ce halŭ a ajunsŭ adĭ politica europénă!

Călĕtoria împĕratului germanŭ.

Disposițiunile de nouă calĕtoriă a împĕratului germanŭ parŭ a fi decise în principiu. Pentru luna lui Augustu este pausă, în Septemvre va merge împĕratulŭ în Elsația-Lotharingia, de aicĭ la Baden-Baden spre a se întâlni cu Victoria, regina Angliei; dela Baden-Baden va merge sĕ visiteze pe împĕratulŭ Franciscŭ Iosifŭ la Viena, din Viena la Roma unde va fi óspele regelui Umberto în Quirinal și astfelŭ ii va face o visită și Papii, cum făcuse și tatălŭ sĕu. Décă este corectŭ acestŭ programŭ atuncĭ rĕmâne timpŭ liberŭ pentru pretinsa contravisită a Țarului la Berlinŭ cătră începutulŭ lunei lui Septemvre, dér scirea despre o întrevedere a celorŭ 3 împĕrațĭ îșĭ perde cu totulŭ verosimilitatea, care și așa era problematică. În faptă sĕ presintă de corespondentul din Petersburg alŭ diarului "Kreutzzeitung" întrevederea celorŭ 3 împĕrați, ca afară de resortulŭ înțelegerilorŭ de acolo și se anunță numai unŭ congresŭ, care s'ar ține în scopulŭ revisuirii tractatului dela Berlinŭ, și se vorŭ întruni prealabilŭ miniștrii.

Cehii tinerĭ și guvernulŭ austriacŭ.

Deputatulŭ Cehilorŭ tinerĭ *Herold*, în vorbirea sa ținută Dumineca la Kuttenburg, a caracterisatŭ procederea clubului deputațilorŭ celorŭ tinerĭ dicĕndŭ între altele:

Décă Cehii tinerĭ arŭ avé convingerea, că guvernulŭ actualŭ voesce într'adevĕrŭ sĕ introducă autonomia și egala îndreptățire, atuncĭ arŭ sprijini și ei guvernulŭ. Însĕ guvernulŭ nu voesce acésta și nicĭ nu póte voi, deórece posiția lui depinde dela constelațiunea esternă, de tractatulŭ de alianță austrogermană și de dualismŭ. Nu e vorba de nimicŭ altceva, decâtŭ de efeptuirea unei coalițiunĭ *germano-maghiare*, pentru ca Europa medie, care a fostŭ representată totdéuna de poporulŭ germanŭ, sĕ se pótă pregăti la lupta inevitabilă cu Slavismulŭ. De aceea șĭ-a mutatŭ și Austria punctulŭ sĕu de gravitațiune cătră Balcan. Basele acestei politice ale rassei germane nu se schimbă prin vre-o subvențiune séu prin vre-o bucățică de pâne aruncată. Trebue decĭ sĕ scie poporulŭ cehŭ, cărui scopŭ servesce. Trebue sĕ scie că e unŭ poporŭ, care are sĕ fie legatŭ prin acéstă politică germano-maghiară și incatenatŭ de tendințele acestei politice. Décă se sprijinesce guvernulŭ din partea Cehilorŭ și sprijinesce și acéstă politică, aci zace marea erore. De când a eșitŭ poporulŭ cehŭ din oposițiune șĭ-a perdutŭ și simpatiile vechĭ ale popórelorŭ carĭ iubescŭ libertatea; prin urmare nu ne rĕmâne altă de făcutŭ, decâtŭ a deveni de nou deplinŭ conscii de convingerile naționale.

Raportulŭ

Comitetului Associațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului română despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887.

(Urmare.)

Cu tóte recercările și solicitările adresate din parte-i factorilorŭ competenți, încâtŭ pentru fundațiunea școlei tentrale din Gherla, comitetulŭ nicĭ pănă în diua de astădĭ n'a ajunsŭ în posiția a'șĭ câștiga actele intemeiatóre originale, séu copiile autentice despre numita fundațiune, și astfeliu a satisface indicatului conclusŭ alŭ ultimei adunărĭ generale, presentândŭ actualei adunări raportŭ specialŭ despre starea lucrului.

Încâtŭ pentru mandatulŭ, ce ultima adunare generală a datŭ comitetului, de-a stărui, ca eventualele deficite la întreținerea școlei susținute de Associațiune sĕ fiă acoperite din mijlócele speciale disponibile séu adunândŭ spre acestŭ scopŭ, folosindŭ la primulŭ locŭ sumele întrate pentru acoperirea trebuințelorŭ curente ale școlei și anticipândŭ numai la timpŭ de nevoiă sumele necesare din cassa Associațiunii. Vedĕndŭ, că, din causa sorții materiale maștere a poporului nostru, colectele întră încetŭ și arată resultate puținŭ satisfăcĕtóre, comitetulŭ a hotărîtŭ a exmite la unŭ timpŭ potrivitŭ unŭ nou apelŭ cătră publiculŭ românŭ din patriă, ér de altă parte a ruga onoratele direcțiunĭ ale institutelorŭ române de creditŭ și economii din patriă, ca urmândŭ laudabilulŭ exemplu alŭ institutului de aceeașĭ categoriă din Sibiiu „Albina", prin punerea la cale a unei colecte în cerculŭ lorŭ de activitate în favorulŭ școlei Associațiunii, sĕ-i vină acesteia într'ajutorŭ. Comitetulŭ ținĕndŭ contŭ de resultatele, ce prin mĕsura acésta a sa din urmă le-a obținutŭ, speră a puté satisface în curĕndŭ pe deplinŭ atinsului conclusŭ alŭ ultimei adunărĭ generale.

Ceea-ce privesce în fine conclusulŭ referitorŭ la mandatulŭ, ce l'a primitŭ: de-a stărui la împlinirea condițiunilorŭ prescrise, ca școla Associațiunii sĕ dobândéscă dreptulŭ de publicitate, comitetulŭ în totŭ decursulŭ timpului l'a avutŭ în necurmată luare aminte; împregiurarea însĕ, că școla Associațiunii e la Românĭ singură în feliulŭ ei, încâtŭ pentru categoria, de care se ține, și că dintre tinerii Românĭ în cursulŭ studiilorŭ lorŭ, în trecutŭ nicĭ unulŭ n'a avutŭ motivŭ a reflecta la asemenea școle și a se pregăti anume, conformŭ legei statului Art. de lege XXXVIII din 1868, pentru provederea învĕțĕmĕntului în școle civile de fete, prin urmare lipsa de individĭ anume cualificațĭ pentru școla nóstră i-au făcutŭ comitetului imposibilă pănă acum realisarea amintitei dorințe a Associațiunii transilvane, care a fostŭ și este și dorința lui propriă. Comitetulŭ speră însĕ, că până la proxima adunare generală și în acestŭ punctŭ va puté satisface atinsului conclusŭ alŭ ultimei adunărĭ generale.

Pe lângă numitele disposițiunĭ pentru executarea concluseloru adunării generale, comitetulŭ a luatŭ mĕsurile de lipsă și cu privire la sumele votate în budgetŭ cu privire la administrațiune, la sprijinirea de studenți și învĕțăcei la meserii, la fóia Associațiunii și la școla de fete a Associațiunii, resolvindŭ în acelașŭ timpŭ și considerabilulŭ numĕrŭ de curenții întrate. Sumele votate în buget de adunarea generală pentru an. 1887 după-cum Onorata adunare generală se va convinge din raciociniulŭ alăturatŭ, s'au fslositŭ întocmai indigitărilorŭ primite. Stipendiile conferite în anii premergĕtorĭ s'au lăsatŭ în folosirea respectivilorŭ stipendiștĭ și ajutorațĭ, carĭ n'au terminatŭ cursulŭ învĕțăturii, dér au doveditŭ progresŭ îndestulătorŭ și purtare morală corĕspundĕtóre. Încâtŭ pentru stipendiile devenite vacante în anulŭ 1887 și pentru ajutorele date în favorulŭ învĕțăceilorŭ de meserii din partea societății „Transilvania," s'au escrisŭ concursŭ, și ele au fostŭ conferite tinerilorŭ însemnațĭ în conspectulŭ alăturatŭ sub [1]. la acestŭ raportŭ.

Din stipendiile amintite mai susŭ unulŭ de 20 fl. din fundațiunea „Tofalenă," menitŭ pentru tinerĭ descendenți dintr'o familiă din fosta comună Tofaleu, care ar voi sĕ se aplice la meserii nu s'a pututŭ conferi din causă, că unĭ culŭ concurentŭ, ce s'a presentatŭ, n'a întrunitŭ condițiunile stipulate în concursŭ, și astfelŭ suma acelui stipendiu s'a adausŭ la fondŭ.

Însemnămŭ mai departe totŭ cu privire la acéstă obiectŭ, că din stipendiile devenite vacante în decursulŭ anului 1887 nu s'au mai conferitŭ, nefiindŭ provĕdute în cadrulŭ budgetului votatŭ de adunarea generală dela Sibiiu din anulŭ 1887 și anumitŭ, unŭ stipendiu de 100 fl. menitŭ pentru studenți dela scólele reale, și unŭ stipendiu de 300 fl. menitŭ pentru studențĭ la academii de silvicultură, ambele din fondulŭ Associațiunii, fiind de a se reduce, în înțelesulŭ concluseloru adunărilorŭ generale din anii trecuțĭ, împărțirea de stipendii la fundațiunile speciale. Ajutóre în anulŭ 1887 nu s'au datŭ în deosebĭ în considerarea speselorŭ, ce Asociațiunea continua a le avea cu susținerea școlei sale.

Dintre lăsămintele Associațiunei celŭ rĕmasŭ după fericitulŭ I. Tiție din Deșiu s'a finalisatŭ în sfârșitŭ după multe peripeții, și suma realisată din vinderea realităților, aparținĕtóre, până la pregătirea actului fundațională, care este în lucrare, se administréză ca depositŭ la cassa Associațiunei. De asemenea în stadiulŭ de terminare se află și lăsămĕntulŭ după fericitulŭ Avramŭ Iancu, rĕmânĕndŭ a se efectui încă numai transtabularea pe numele Associațiunei a obiectelorŭ, ce compunŭ numitulŭ lăsămĕntŭ. În causa celorlalte lăsăminte ale Associațiunei transilvane încă pendente, comitetulŭ continuă a ține evidența recerută și a urmări resolvirea câtŭ mai grabnică a acelora.

II.

Sĕ vedemŭ acum, care este starea scólei civile de fete cu internatŭ, susținută de Associațiune!

În anulŭ scolarŭ acum expiratŭ începerea scólei s'a pututŭ face la timpulŭ prescrisŭ cu 1 Septemvre st. n. sub aceeașĭ direcțiune, ca și în anulŭ trecutŭ. Cu acelașŭ datŭ a începutŭ a funcționa și internatulŭ împreunatŭ cu școla, de asemenea sub aceeașĭ direcțiune, ca în anulŭ trecutŭ. Încă în decursulŭ lunei lui Septemvre 1887 s'a fostŭ făcutŭ apoi o schimbare atâtŭ în ceea ce privesce directoratulŭ scólei, câtŭ și directoratulŭ internatului. Abdicĕndŭ adecă, în urma unorŭ disposiții luate de comitetŭ pe basa dreptului și datorințelorŭ sale de mandataru alŭ proprietarului scólei, d-lŭ profesorŭ seminarialŭ Dr. D. P. Barcianu dela oficiulŭ de directorŭ, ér d-șóra baronesă Elena Popŭ dela oficiulŭ de directóră a internatului, ambii sub cuvĕntulŭ, că în susatinsele disposițiunĭ luate

de comitetŭ și cuprinse în regulamentulŭ internŭ pentru scóla Associațiunii, precum și într'unŭ conclusŭ luatŭ deodată cu stabilirea numitului regulamentŭ, ar afla unŭ votŭ de neîncredere pentru persónele lorŭ, comitetulŭ, deși nu a aflatŭ motivate abdicerile, deórece dispositiunile luate de elŭ nu se potŭ considera de votŭ de neîncredere pentru abdicanțĭ, le-a primitŭ cu regretŭ, mai alesŭ după ce încercările de a-i face sĕ și le retragă zadarnice i-au rĕmasŭ, încredêndŭ oficiulŭ de directorŭ în modŭ interimalŭ învĕțătorului provisoriu, d-lui Septimiu Albini, ér oficiulŭ de directóră a internatului în acelașŭ modŭ d-șórei Elena Petrașcu din Sibiiu.

Sub acéstă conducere, sprijinită de de delegatulŭ numitŭ de comitetŭ în afacerile scolare în persóna profesorului seminarialŭ, d-lui Ioanŭ Popescu, s'a continuatŭ activitatea scólei și a internatului cu acelașŭ succesŭ deplinŭ satisfăcătorŭ, ca și în anulŭ trecutŭ scolarŭ, mulțămită mai alesŭ conducătorilorŭ respectivĭ. La scólă au funcționatŭ, cu o singură excepțiune, acelașĭ puterĭ didactice ca și în anulŭ trecutŭ, până la finea anului. Excepțiunea indicată e, ca cu începutulŭ anului 1888 fostulŭ învĕțătorŭ, d-lŭ Sabinŭ P. Barcianu, primindŭ dela comitatulŭ Sibiiului unŭ stipendiu pentru de-a studia unele cestiunĭ economice, șĭ-a cerutŭ demisiunea, și comitetulŭ, deși scia, că unŭ învĕțătorŭ instituitŭ formalŭ, nu-șĭ póte părăsi postulŭ în decursulŭ anului scolarŭ, dér nevoindŭ a-lŭ împedeca dela cariera, pentru care dorea sĕ se cualifice, i-a primit abdicerea, înlocuindu-lŭ în postulŭ avut prin d-lŭ Dr. Petru Spanu, absolventŭ alŭ facultăței filosofice dela universitatea din Jena și teologŭ absolutŭ. Insemnăm aicĭ, că, ca o completare a organismului scolasticŭ, pe lângă cele patru (4) cursurĭ orginare a funcționatŭ la scóla Associațiunii în anulŭ trecutŭ cu celŭ mai bunŭ succesŭ și cursulŭ complimentarŭ provĕdutŭ în statutulŭ de organisare §. 4 al. 2 și 3, predându-se în elŭ materiile circumscrise în regulamentulŭ votatŭ de comitetŭ cu datulŭ 31 Octomvre 1887 Nr. 486. Invĕțământulu în acestŭ cursŭ s'a provĕdutŭ, după ce d-nii foștĭ învĕțătorĭ Sabinu Barcianu și Enea Hodoșŭ nu s'au credutŭ îndatorațĭ a conlucra, pe lângă învĕțătorulŭ Septimiu Albini și învĕțătorea Aurelia Filipesculŭ, și în fine pe lângă d-șóra directóră a internatului Elena Petrașcu, și din partea d-lui Ioan Popescu, profesorŭ seminarialŭ și delegatŭ alŭ comitetului, a catechetului institutului, a d-lui Dr. I. Pușcariu, archimandritŭ și assesorŭ consistorialŭ, a d-lui Zachariă Boiu, assesorŭ consistorialŭ și membru alŭ comitetului și a d-lui Dr. Ioanŭ Moga, medicŭ. Acestorŭ domnĭ li-se aduce și pe calea acésta cea mai căldurósă mulțămită pentru fatigiile ce însișĭ de buna voia și din modŭ gratuitŭ le-au luatŭ asupră-șĭ. Insemnămŭ mai departe, că cu sfêrșitulŭ anului scolarŭ curentŭ tóte posturile de învĕțătorĭ dela scóla Asociațiunii, după ce în decursulŭ timpului și învĕțătorii Septimiu Albini și Enea Hodoșiu, precum și învĕțătórea Aurelia Filipesculŭ s'au declaratŭ că pe viitorŭ nu mai reflectéză la posturile avute, comitetulŭ le-a declaratŭ de vacante, escriindŭ concursŭ pentru ocuparea lorŭ, și elŭ își va da tótă silința precum șĭ-a dat'o și în trecutŭ, de a aduce stabilitatea recerută în corpulŭ didacticŭ.

Speranțele, cărora comitetulŭ le-a datŭ espresiune în raportulŭ sĕu din anulŭ trecutŭ, cu privire la scólă, în parte s'au realisatŭ: Frecuentarea institutului în proporțiune cu anulŭ scolarŭ trecutŭ s'a duplicatŭ aprópe în anulŭ scolarŭ acum espiratŭ, dovada cea mai eclatantă, că acestŭ institutŭ se póte privi ca o necesitate pentru poporulŭ românescŭ din patriă și că unei adêncŭ simțite trebuințe a corĕspunsŭ Associațiunea transilvană atuncĭ, când, aprețiândŭ însemnătatea deosebită a femeiei pentru întrega crescere și pentru viitorulŭ unui poporŭ, a decisŭ înființarea unui asemenea institutŭ. Pe basa raporteloŕŭ, ce i-au venitŭ dela factorii însărcinatĭ cu conducerea scólei, a contactului sĕu cu publiculŭ externŭ, a informațiunilorŭ, ce le-a primitŭ relativŭ la bunulŭ nume, de care se bucură scóla, comitetulŭ îndreptățitŭ se simte de a crede, că încâtŭ privesce impoporarea institutului cu eleve numĕrulŭ acestora va cresce din anŭ în anŭ, și prin urmare din acéstă parte esistența institutului se póte considera ca asigurată.

Incâtŭ pentru mersulŭ învĕțământului, basându-se mai alesŭ pe raportele ce le-a primitŭ dela delegatulŭ sĕu în afacerile scolare, comitetulŭ se crede îndreptățitŭ a constata, că scóla nóstră se aflĕ pe calea progresului, că întregŭ corpulŭ didacticŭ, în ceea ce privesce predarea materiilorŭ de învĕțământŭ, șĭ-a împlinitŭ cu zelŭ datorința, și că și în privința metodicei s'au introdusŭ în decursulŭ anului expiratŭ însemnate îmbunĕtățirĭ. Progresulŭ arĕtatŭ în ceea ce privesce mersulŭ învĕțământului nu va lipsi nicĭ în viitorŭ, cu atâtŭ mai vêrtosŭ nu, că comitetulŭ consciu de datorința sa în calitate de for de supraveghiere, a luat și va lua, cerêndŭ trebuința, mĕsurile necesare pentru preîntêmpinarea, eventualŭ delăturarea pedecilorŭ și greutățilorŭ ce s'ar opune unui asemenea mersŭ.

Deși frecuența internatului a fostŭ cu multŭ mai mare ca anulŭ trecutŭ, fiindŭ numĕrulŭ elevelorŭ interne 43, venitele nicĭ în anulŭ acesta n'au atinsŭ suma trebuinciósă pentru acoperirea tuturorŭ trebuințelorŭ curente ale scólei. Legitima speranță de o parte, că în viitorŭ se va mai mări numĕrulŭ elevelorŭ interne, ér de altă parte, că mĕsurile luate de comitetŭ, după cum s'a arĕtatŭ mai susŭ, în ceea ce privesce colecta pentru scólă, și în fine luarea pe viitorŭ în regiă propriă a alimentării, ceea ce promite unŭ câștigŭ sigurŭ materialŭ în favorulŭ scolei, — tóte acestea vorŭ contribuí, credemŭ noi, ca în viitorŭ spesele împreunate cu scóla sĕ se pótă acoperi pe deplinŭ din venitele speciale.

(Va urma).

SCIRILE DILEI.

Elevele din internatulŭ Reuniunei femeilorŭ române din Brașovŭ învéță aicĭ, pe lângă menajulŭ casei, diferite lucrurĭ de mână, ce cadŭ în sfera unei bune económe; între altele învéță a tórce, a țese pânză, postavŭ, covóre și alte lucrurĭ ce se ținŭ de industria de casă. Cu ocasiunea examenelorŭ publice dela institutele nóstre au fostŭ o parte din lucrurile acestea expuse și damele române, carĭ le-au vĕdutŭ, șĭ-au exprimatŭ deplina lorŭ satisfacțiune. Intre țĕsĕturĭ amŭ vĕdutŭ pânză bună, stofe de haine (costume) bărbătescĭ și femeescĭ, covóre, carĭ se potŭ cumpăra pe lângă prețurile cele mai moderate. Cei ce dorescŭ a'șĭ procura astfelŭ de stofe au sĕ se adreseze la d-na *Maria Belu*, dirigenta institutului. Astfeliu de amatorĭ au mai ânteiu avantagiulŭ că cumpără stofe bune, solide și trainice; alŭ doilea facŭ unŭ bine internatului, căcĭ partea cea mai mare din venitulŭ curatŭ este în favorulŭ internatului.

*
* *

Din incidentulŭ *adunărei generale a societății pentru fondŭ de teatru românŭ*, ce se va ține în Lugoșŭ la 15 și 16 Septemvre n. c., Românii din Lugoș au alesŭ unŭ comitetŭ arangiatorŭ, alŭ căruia presidentŭ este d-lŭ Mihail *Beșanŭ*, v.-presidențĭ d-nii Coriolanŭ *Brediceanu*, Ioanŭ *Nedelcu* și G. *Mărtinescu*. Programa e interesantă. Pe lângă adunare se va arangea balŭ, concertŭ, representațiune teatrală, producțiunea tuturorŭ corurilorŭ de plugarĭ.

*
* *

D-lŭ *Georgiu Vlassa*, fostulŭ profesorŭ la gimnasiulŭ din Blașiu și actualulŭ cooperatorŭ c. r. castrensŭ și protopopŭ în archidiecesa Blașului, a dăruitŭ pe séma scólei poporale gr. cat. române din comuna sa natală Cicudiulŭ de Câmpiă *patru acțiunĭ originale de ale institutului de creditŭ și economii „Arieșana“* din Turda, cu scopulŭ, ca aceste acțiunĭ sĕ rĕmână ca *fondŭ permanentŭ* din ale căruia interese sĕ se îmbunĕtățéscă salarulŭ învĕțătorului, sĕ se provédă scolarii cu cărțĭ etc. — Faptŭ lăudabilŭ și demnŭ de imitatŭ!

*
* *

In ministeriulŭ comunŭ de rĕsboiu se lucră la unŭ proiectŭ referitorŭ la *învĕțarea limbei maghiare în institutele militare*. Conformŭ acestui proiectŭ, elevii, carĭ nu suntŭ de naționalitate maghiarĭ, vorŭ trebui sĕ-șĭ însușéscă acéstă limbă, pentru ca sĕ pótă și conversa.

*
* *

După cum scrie „Românulŭ,“ Regele și Regina României, întorcêndu-se în țéră, se vorŭ opri câteva dile la Viena unde vorŭ visita pe Maiestatea sa Franciscŭ Iosifŭ.

*
* *

După tóte scirile ce se primescŭ din Bulgaria și după spusele refugiaților bulgarĭ, carĭ din Rusia se apropiă pe diferite drumurĭ de țéra lorŭ, *o mișcare de natură revoluționară* se pregătesce peste Dunăre.

* *
*

Cetimŭ în „România“: Se vorbesce cu óre care siguranță, că M. S. *Regele României* va avé o *întrevedere politică* cu *împĕratulŭ Germaniei*.

*
* *

Pentru anulŭ viitorŭ scolarŭ se vor da pe calea concursului *15 stipendii de câte 60 fl.* din fondurile archidiecesane din Sibiiu destinate pentru elevii din despărțĕmêntulŭ pedagogicŭ alŭ seminarului archidiecesanŭ de acolo. Concurenții au a-șĭ presenta rugările la Consistorulŭ archidiecesanŭ până la 19 (31) Augustŭ inclusivŭ.

*
* *

Tinerii carĭ dorescŭ a întra ca elevĭ în *seminarulŭ teologicŭ-pedagogicŭ din Arad* au a-șĭ trimite rugările până la 15 Augustŭ st. n. Ascultătorii de teologiă vor fi internațĭ numai în seminarŭ și au sĕ plătéscă 120 fl. pe anŭ, dintre carĭ 40 la începutŭ. Preparandii internațĭ în alumneu vorŭ plăti pe anŭ 50 fl. Scutițĭ vorŭ fi numai cei de totŭ sĕracĭ.

*
* *

Unŭ drotoșŭ anti-kulturegyletistă. De când vinŭ drotoșĭ (drotarĭ) prin Brașovŭ, aceștia nu șĭ-au recomandatŭ marfa lorŭ decâtŭ numai în limba maghiară. In dilele trecute furămŭ însĕ surprinșĭ a audi pe stradele suburbiului Scheiu din Brașovŭ unŭ drotoșŭ recomandându-șĭ marfa sa — bine înțelesŭ prin strigare — în limba română. Ce dicŭ Kulturegyletiștii la acéstă aparițiune?

*
* *

„Rom. Lib.“ scrie, că d-ra Teodorini șĭ-a anunțatŭ sosirea în România pe la finele lui Septemvre, când dorește sĕ asiste la inaugurarea teatrului din Craiova, ce pórtă numele sĕu, dândŭ, împreună cu actorii localĭ, o representațiă-concertŭ. D'acolo generósa și talentata Româncă are intențiunea d'a visita Bucurescii, Galații, Iașii, ca ast-felŭ fiăcare din aceste orașe sĕ profite de trecerea sa prin țéră, audindu'i vocea și aplaudând'o cu dragoste. Etă piesele și bucățile, în carĭ confrații noștri de peste munțĭ vorŭ avé se aplaudeze pe distinsu artistă română: *Norma, Travatore, Traviata, Freischütz, Faust, Elisir d'Amore, Aida, Africana, Vespri siciliane:* — fragmente din *Cid* și *Herodiada*. D-ra Teodorini aduce cu sine o trupă în care suntŭ elemente d'o reală valore.

*
* *

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

SIGURD și SINGORRA.

(Basmŭ scandinavŭ.)

Trăia odată unŭ împĕratŭ, care avea moșii întinse. Era fórte rĕsboinicŭ și uneorĭ sta totŭ anulŭ pe corabia lui de rĕsboiu.

Intr'o di se vĕdù împiedecatŭ în mijloculŭ mării, așa că nicĭ nu se putea duce înainte nicĭ nu se putea întórce înapoi și nimenĭ nu putea pricepe întîmplarea acésta. Atuncĭ împĕratulŭ uitându-se în drépta și în stânga, vĕdù, lângă botulŭ dinaintea corăbiei, o zînă de mare*) și închipuindu'șĭ că ea ìlŭ oprise o întrebà ce vrea.

— „N'ai sĕ te poțĭ urnì d'aicĭ decâtŭ décă'mĭ făgăduescĭ sĕ'mĭ dai pe cea dintêi ființă viă pe care o vei vedé când te vei scoborî pe uscatŭ!“ rĕspunse zîna asta.

Impĕratulŭ, negăsindŭ altŭ mijlocŭ ca sĕ'șĭ capete libertatea primì fără condițiă. Numai decâtŭ pornì corabia și lunecà repede pe valurĭ.

Impĕratulŭ avea unŭ singurŭ copilŭ, unŭ flăcăiașŭ mândru de 15 anĭ, pe care'lŭ chema Sigurd, pe care'lŭ iubea nespusŭ de multŭ și de care era fórte iubitŭ. Cum zărì Sigurd flamura corăbii împĕrăteșcĭ, alergà pe prundŭ ca sĕ fiă elŭ celŭ dintêi sĕ salute pe tatălŭ sĕu. Impĕratulŭ se înfiora când ìlŭ vĕdù și când ìșĭ aduse aminte ce făgăduise. Ișĭ întórse ochii dela elŭ și trăgêndŭ nădejde că o sĕ înșele pe rĕutăciósa zînă, ìșĭ pironì privirea pe unŭ berbecŭ, pe urmă pe o gâscă, care se plimba pe malŭ.

Poruncì sĕ arunce pe bêrbecŭ în mare. Insĕ numai decâtŭ începù o furtună cumplită și talazurile aruncară pe berbecŭ mortŭ în grădina împĕratului. Se vede că Hafsfru vĕduse ce făcuse împĕratulŭ și d'aceea se înfuriase.

Impĕratulŭ încercà încă odată s'o înșele puindŭ sĕ s'arunce în mare gâsca, pe când elŭ se da josŭ din corabiă. Incepù ér furtuna și gâsca mortă fù aruncată de talazurĭ în grădina împĕrătéscă.

Nu mai încăpea îndoială: neîndurata zînă cerea sĕ i se dea adevĕrata victimă și bietulŭ tată nu se putù hotărî sĕ'șĭ dea copilulŭ.

Dér care omŭ póte sĕ scape de ursita lui?

Sigurd se plimba într'o di cu alțĭ băețĭ de vîrsta lui pe malulŭ mării. Deodată din apă iese o mână albă, apucă pe băiatŭ vîrtosŭ și'lŭ trage în fundulŭ mării, într'unŭ palatŭ de aurŭ și de cristalŭ, unde ședea zîna.

In palatulŭ zînei mai erau și alțĭ prințĭ furațĭ totŭ astfelŭ de crunta împĕrătésă a părții acesteia de mare și printre ei era și o domniță frumósă, pe care o chema Singora, care ședea de șépte anĭ în robiă la zîna. Trebue sĕ scițĭ însĕ că pe Singora o ocrotea și o învĕța în taină o ursitóre bună.

Singorra și Sigurd se iubiră și'șĭ făgăduiră sĕ se căsătoréscă unulŭ cu altulŭ décă se vorŭ puté întórce odată în țéra lorŭ.

Intr'o di zîna chemà pe feciorulŭ împĕratului și'i dise: — Vĕdŭ că'țĭ place Singorra, róba mea. O sĕ-țĭ cerŭ trei lucrurĭ. Déca le vei împlini după voia mea îțĭ dau pe fată și pe urmă te poțĭ întórce pe pămêntu cu dênsa, de unde nu, ai sĕ rĕmâi aci până când vei muri. — O sĕ încercŭ sĕ facŭ ce'mĭ poruncescĭ! rĕspunse Sigurd.

Vrăjitorea ìlŭ duse p'o câmpiă mare pe care creșceau numai burueni de mare și'i dise: — Trebue ca adĭ chiar, până nu apune sórele, sĕ cosescĭ tótă érba asta și s'o pui pe urmă ér pe tulpina ei pentru ca sĕ créscă ca și până acum.

Zîna plecà după ce dise vorbele astea. Feciorulŭ împĕratului se puse numai decâtŭ pe lucru și così, și così până când vĕdù că cu tótă bunăvoința lui și cu tótă voinicia lui nu puté sĕ facă ce-i poruncise zîna în așa puțină vreme. Se puse josŭ, fórte mâhnitŭ și începù sĕ plângă.

Singorra s'apropià de dênsulŭ și-lŭ întrebà: — Pentru ce plângĭ?

— Vai! zîna mĭ-a poruncitŭ sĕ cosescŭ tótă livadea asta și pe urmă sĕ punŭ fiecare firŭ de érbă la locŭ pe tulpina lui. Și tótă munca asta trebue sĕ fiă gata până la apusulŭ sórelui, căcĭ altfeliu am sĕ fiu despărțitŭ de tine și osânditŭ ca sĕ rĕmânŭ aicĭ tótă viéța! rĕspunse Sigurd.

— O sĕ-țĭ ajutŭ eu, décă'mĭ făgăduescĭ sĕ-mĭ rĕmâi credinciosŭ și sĕ nu mĕ înșelĭ niciodată! rĕspunse fata împĕ-

*) Zînă de mare, *Hafsfru*, în limba scandinavă, femeă de mare, figură mitologică pe care o întelnimŭ în tradițiile scandinave. Este câte odată imaginea Sirenei vechĭ seu a Lore Lev a Rinului, alteorĭ este personificarea valului plângĕtorŭ seu alŭ talazului înfuriatŭ. Hasfru are, în fundulu mării, peșterĭ scinteătóre de pietre scumpe și grădirĭ nespusŭ de marĭ.

La *școla politechnică din Parisŭ* au absolvatŭ în anulŭ acesta 7 Românĭ, toțĭ din România.

***

După o intrevorbire a unui corespondentŭ dela diarulŭ „Neues Pester Journalŭ“ — întru câtŭ e demnă de credutŭ, nu scimŭ — Primatele *Simor* ar fi disŭ, că tótă causa neînțelegerei care a provooatŭ *conflictulŭ între elŭ* și ministrulŭ *Trefort*, ar fi fostŭ în espedițiă și că densulŭ consimte cu procederea guvernului, basatŭ pe dreptulŭ legalŭ de a inspecta orĭ și când institutele școlare.

***

Cetimŭ în „Rom. Lib.“ din Bucuresci: „Guvernulŭ Bulgariei se interesézá multŭ de organisarea *facultății nostre de medicină*, ér guvernulŭ sêrbŭ de funcționarea *bisericei române*. Ambele guverne s'au adresatŭ Cabinetului românŭ, spre a obține informațiunĭ amănunțite asupra acestorŭ instituțiunĭ.“

Intêmplărĭ diferite.

Unŭ duelŭ de copii. Tribunalulŭ regescŭ din Stutgardŭ condamnă pe doi elevĭ ai institutului de copii din Kornthal la patru lunĭ de grea închisóre, pentru că ei în Februarie a. c. în urma unui duelŭ reciprocŭ au fostŭ amêndoi greu rănițĭ. La pertractare s'a constatatŭ, că Robert Iulius A. în vêrstă de 13 anĭ, fiulŭ unui fabricantŭ din Pforzheim, a provocatŭ la duelŭ pe tînerulŭ de 16 anĭ Gottlob Herman W. fiulŭ unui amploiatŭ alŭ curții din Stutgart, din causa unei neînsemnate schimbărĭ de vorbe. Ambii se învoiră ca sê pusce de 12 orĭ și se obligară în scrisŭ „sê nu pusce în aerŭ și la casŭ că unulŭ din contrarĭ va fi greu rănitŭ, la dorința lui sê i se dea încă o împușcătură ca astfelŭ sê i se pregătéscă mai curêndŭ mórtea. A. îngriji de arme, cu banĭ împrumutațĭ cumpêră elŭ trei revolvere. „Duelulŭ“ s'a făcutŭ fără „secundanțĭ“. Amêndoi dêdură deodată focŭ, cu o mână se ținură îmbrățișațĭ, cu cealaltă împușcară unulŭ asupra celuilaltŭ în têmple; Amêndoi căḍură greu rănițĭ. Mediculŭ declară înaintea tribunalului la pertractare, că nu póte sê dubiteze, că tinerii duelanțĭ au fostŭ conscii de fapta lorŭ, căință pentru neresponsabila faptă a observatŭ însê la amêndoi. Cu tóte acestea copilulŭ A. puținŭ a fostŭ mișcatŭ prin mórtea mamei sale, causată de spaima ce a cuprins'o când a auditŭ de duelŭ.

Fiulŭ lui Garibaldi. Se spune din Catania: Manlio Garibaldi fiulŭ celŭ mai tînĕrŭ alŭ marelui erob naționalŭ italienescŭ, se scieecă e de doi anĭ de ḍile elevŭ alŭ academiei militare din Livorno. Elevii acestei scóle înainte cu câte-va sêptămânĭ își începură escursiunile lorŭ scientifice împrejurulŭ Italiei pe corabia scólei „Vittorio Pisani“ care-i aduse la Sicilia. Scolarii liceului de aicĭ precum și alțĭ mulțĭ studențĭ din curiositate voiră sê vêdă pe fiulŭ lui Garibaldi și sê-i facă ovațiunĭ. Și fiindcă fiindcă ei nu cunosceau pe Maulin Garibaldi personalŭ întrebară pe unŭ eleoŭ, de se află cumva fiiulŭ marelui erou naționalŭ aicĭ la țêrmure. — „Ce poftescŭ domnii dela colegulŭ meu?“ îĭ întrebă acesta. — „Voimŭ sê vedemŭ și sê sêrbătorimŭ pe fiulŭ lui Garibaldi alŭ nostru,“ — fu rĕspunsulŭ. Elevulŭ atuncĭ dise: „Acésta cu greu se va pute, Manliu Garibaldi e bolnavŭ și nu póte părăsi eorabia. Afară de acésta elŭ, fiulŭ marelui sĕu tată, e așa de neînsemnatŭ, încâtŭ va rĕmânea ascunsŭ atâta vreme până când va aduce patriei sale servicii onorifice.“ Elevulŭ carele vorcise acestea, nu era altulŭ decâtŭ însușĭ Manliu Garibaldi.

Gendarmŭ împușcatŭ. In 25 l. tr. au fostŭ trimișĭ din Gesztely 2 gendarmĭ ca sê escorteze pe locuitorulŭ Andreiu Olah din Megyaszo (în Ungaria). Gendarmii în ḍorĭ de ḍi merseră la casa lui Andreiu Olah însoțițĭ de primarulŭ comunalŭ. Unulŭ din gendarmĭ se postă la ferêstră, ér celalaltŭ voi sê între în casă pentru ca sê prindă pe Olah. Abia deschise însê ușa și Olah împușcă în gendarmŭ. Neferícitulŭ gendarmŭ abia mai avŭ atâta putere, ca sê împușce și elŭ odată în odaiă dér fără a nimeri. Pușca i-a căḍutŭ din mână și abia se mai putŭ tîrî din odaiă afară, spre a eși la largŭ. Primarulŭ audindŭ împușcăturile se spăriă și fugi. Alŭ doilea gendarmŭ culcă pe rănitulŭ sĕu colegŭ în érbă și se duse după medicŭ. In timpulŭ acesta, Andreiu Olah profitândŭ de ocasiune, o luă la sănĕtósa și disparŭ. Pe când sosi medicului, gendarmulŭ rănitŭ murise.

Literatură.

In tipo-litografia Ralianŭ și Ignatŭ Samitca din Craiova a eșitŭ de sub tiparŭ **Divina Comediă** a lui *Dante Alighieri*. Partea II. **Purgatoriulŭ**, tradusŭ în românesce de D-na *Maria P. Chițiu*. Format 8⁰ de 600 pag. Prețulŭ 7 lei 50 b. Acestŭ opŭ voluminosŭ, tipăritŭ pe hârtiă forte fină și cu multă atențiune în ceea ce privesce gustulŭ esteticŭ, cuprinde după fiăcare din cele 33 de cântece o mulțime de note după comentatorii cei mai aleșĭ. Notele acestea ușurézá pe deplinŭ înțelesulŭ singuraticelorŭ versurĭ și suntŭ de mare interesŭ din punctŭ de vedere sciințificŭ și mai alesŭ din punctŭ de vedere istoricŭ. Afară de acésta pe fiăcare pagină se află în partea din josŭ și textulŭ originalŭ alŭ versurilorŭ traduse. Textulŭ originalŭ e tipăritŭ cu litere micĭ (nonpareille) și tot cu asemenea litere suntŭ tipărite și notele esplicative.

Dlŭ Nicolae Teclu, distinsulŭ profesorŭ de chimiă dela Academia comercială din Viena, a publicatŭ de nou o mică dér interesantă broșură întitulată: **„Invĕțămentulŭ chimiei la Academia comercială din Viena.** Editura propriă a Academiei.

Concertŭ.

După cum amŭ anunțatŭ, multŭ lăudata cântăréță **Irena de Vladaia**, dela opera comică din Parisŭ, va da Marțĭ în 26 Iulie (7 Augustŭ) unŭ concertŭ în Brașovŭ, în sala cea mare a otelului Nr. 1.

Ḍiarele francese și italiane facŭ cele mai marĭ elogiurĭ tinerei artiste române.

Astfelŭ scrie „*Gil Blas*“ din Paris: „Precum amŭ prevedutŭ d-na Irena de Vladaia a fostŭ angajată la Opera comică de d. Carvalho, cu condițiunĭ forte briliante. Escelenta cântăréță a reportatŭ unŭ adevĕratŭ succesŭ și a primitŭ vii felicitațiunĭ la audițiunea ei de alaltaerĭ. D-na Irena de Vladaia va debuta în primele ḍile ale lui Octomvre, în *Lakmé*.“

Aceluiașĭ ḍiarŭ i se scrie din Bucuresci în Iunie 1887: „Teatrulŭ naționalŭ de aici a datŭ o mare representațiune în beneficiulŭ nenorociților dela Opera comică, căreia îi aparține una din artistele carĭ au fostŭ mai multŭ aplaudate în acéstă representațiune, d-na Irena de Vladaia a căreia voce a făcutŭ minunĭ.“

Ḍiarulŭ italianŭ „*Il Secolo*“ publică unŭ raportŭ din Siena, în care se ḍice că la a doua representațiune a operei „*Mignon*,“ care a reușitŭ splenditŭ d-na Vladaia a fost mult aplaudată. „*L'Unione*“ din Siena vorbindŭ de concertulŭ datŭ la Academia dei Rozzi ḍice că d-na Vladaia a cântatŭ escelentŭ „L'air de bijoux“ din opera „Faust“ și romanța de Denza „Si tu m'aimais.“ Dénsa a fostŭ forte aplaudată și Academia i-a dăruitŭ unŭ superbŭ buchetŭ.

*

Vinerĭ și Duminecă séra d-na de Vladaia a concertatŭ în *Sinaia*. Despre concertulŭ de Vinerĭ ni se scrie următórele:

„Concertulŭ de aseră a reușitŭ forte bine fiindŭ toțĭ aplaudațĭ. D-na Irena de Vladaia a fostŭ chemată mai de multeorĭ după fiăcare bucată. „Si tu m'aimais“ de Denza a trebuitŭ sĕ-o repeteze. Este ramarcabilŭ mai alesŭ că gentila cântăréță are o facilitate forte mare în notele de susŭ.“

*

Alesulŭ programŭ ce se va esecuta în concertulŭ de mâne, în Brașovŭ, alŭ d-nei de Vladaia este de următorulŭ cuprinsŭ:

1. Godard: Adagio pentru violină. D-lŭ M. Krause. 2. Gounod: „Faust“ (aria giuvaerelorŭ) cântată de d-na Irena de Vladaia. 3. Popper: Mazurka Nr. 2. pentru violoncelŭ. D-lŭ Carol Pöschl. 4. Thomas: romanță din „Mignon“ cântată de d-na Irena de Vladaia. 5. a) Vieuxtemps: „Romance sicilienne“ pentru violină. b) Goby Eberhardt“ joculŭ gnomilorŭ pentru violină. D-lŭ Max Krause. 6. Delibes: „Lakmé“ cântată de d-na Irena de Vladaia. 7. Leonard-Servais: andante și allegro din concertulŭ pentru violoncelŭ. D-lŭ C. Pöschl. 8. Denza: „Si tu m'aimais“ romanță cântată de d-na Irena de Vladaia.

Inceputulŭ la 8½ óre séra.

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 5 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vend.	8.74
Argintŭ românescu .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6⁰/₀	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5⁰/₀	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	117.—	„	118
Discontulŭ	6½—8⁰/₀ pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 4 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4⁰/₀	101.55
Renta de hârtiă 5⁰/₀	91.20
Imprumutulŭ căiloru ferate ungare .	151.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.50
Bonurĭ rurale ungare	105.30
Bonurĭ cu clasa de sortare	105.30
Bonurĭ rurale Banatu-Timișu . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.80
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Mărcĭ 100 împ. germane	60.35
Londra 10 Livres sterlinge	123.55
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	131.50
Renta de hârtiă austriacă	81.85
Renta de argintŭ austriacă	82.55
Renta de aurŭ austriacă	11.55
Losurĭ din 1860	138.40
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	869.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	306.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr . .	313.70
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.80
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescu	100.50
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.82
Napoleon-d'orĭ	9.75½

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

ratului. — Ah! din tótă inima îțĭ făgăduescŭ!

Atuncĭ Singorra luă o seceră și dintr'o singură lovitură culcă josŭ tótă érba din livade, pe urmă cu o altă lovitură ridică tóte firele pe tulpina lorŭ. Sigurd alergă voiosŭ sĕ-i spue zînei că făcuse întéia poruncă.

A doua ḍi ea îi ḍise ér: — Am unŭ grajdŭ de o sută de cai, care n'a fostŭ curățitŭ de anĭ îndelungațĭ. Tu trebue sĕ intri în grajdŭ, sĕ-lŭ curățĭ și sĕ-lŭ măturĭ adĭ chiar înainte de apusulŭ sórelui. Decă facĭ și lucrulŭ ăsta sĕ șcii că o sĕ mĕ țiu de făgăduélă; de unde nu, ai sĕ stai tótă viéța ta aci.

Și se făcu nevĕdută.

Sigurd intră în grajdŭ și vĕdŭ că n'o sĕ pótă face așa de greu lucru într'așa de puțină vreme și începŭ sĕ plângă. — Pentru ce plângĭ? îlŭ întrebă Singorra. — Vai! cum sĕ nu plângŭ, când zîna mĭ-a poruncitŭ sĕ curățŭ grajdulŭ ăsta până nu sfințesce sórele, fiindŭ că decă n'o fi gata atuncĭ o sĕ mĕ despartă de tine și o sĕ mĕ ție aicĭ tótă viéța. — O sĕ-țĭ ajutŭ eu, decă'mĭ făgăduescĭ sĕ-mĭ rĕmâi credinciosŭ și sĕ nu mĕ înșelĭ nicĭodată! rĕspunse Singorra. — Din tótă inima îțĭ făgăduescŭ.

Singorra luă unŭ biciu de aurŭ atêrnatŭ de zidŭ și lovi pe unŭ calŭ, care sta culcatŭ într'unŭ colțŭ. Calulŭ se sculă și începŭ sĕ dea cu picórele așa că într'o clipă fu grajdulŭ curățitŭ, și iepele și mânzii din grajdŭ nechezară de bucuriă.

Sigurd se duse sĕ spue zînei că-i împlinise și a doua poruncă. A doua ḍi ea'i ḍise ér: — Iacă ce mai ai sĕ facĭ: Vedĭ drumulŭ ăsta pe care umblă mii de porcĭ? Au trecutŭ mai multŭ d'o sută de anĭ de când n'a fostŭ curățitŭ. Tu sĕ-lŭ curețĭ adĭ, înainte de sfințitulŭ sórelui și eu o sĕ mĕ țiu de făgăduială: altfeliu, ai sĕ rĕmâi aicĭ.

Și zîna se făcu nevĕdută, forte sigură, că feciorulŭ împĕratului n'o sĕ pótă face ce'i ceruse ea. Chiar și elŭ totŭ așa credea și nicĭ nu-i venea sĕ încerce. Se puse josŭ, cu capulŭ în mânĭ, și începŭ sĕ plângă.

Singorra ér s'apropiă de elŭ și'i ḍise: — Pentruce plângĭ? — Vai! cum sĕ nu plângŭ.... zîna mĭ-a poruncitŭ sĕ facŭ unŭ lucru care nu se póte. O sĕ fiu despărțitŭ de tine și eu o sĕ fiu osânditŭ sĕ nu mai iesŭ d'aci. — O sĕ-țĭ ajutŭ eu decă'mĭ făgăduescĭ sĕ-mĭ rĕmâi credinciosŭ și sĕ nu mĕ înșelĭ nicĭodată, îi ḍise domnița. — Din inimă îțĭ făgăduescŭ.

(Va urma.)

Țiganulŭ călare.
(Anecdotă populară.)

Unŭ țiganŭ de multŭ gândea
Că ce bine i-ar ședea,
Numai decă s'ar putea,
Cum va merge din têmplare
Orĭ pe-unŭ drumŭ orĭ pe-o cărare
Sĕ găséscă o pungă plină, decă nu cu-[alt felŭ de banĭ
Celŭ puținŭ cu gologanĭ.

*

Ce n'avea-elŭ a-șĭ lua?!
Și mai câte-a-șĭ cumpăra?!
Mai d'ântâiu șĭ-ar fi luatŭ
Vr'o tunică de soldatŭ
Orĭ vr'unŭ laibĭrŭ boerescŭ
S'au vr'unŭ antereu popescŭ
Orĭ nădragĭ cu dungă roșă și pe pulpă [strînșĭ și sprintenĭ
Orĭ vr'o pușcă cu oțele, orĭ vr'o șapcă, [nisce pintenĭ.
Ér din tóte se gândea
Mai vîrtosŭ unŭ calŭ sĕ-șĭ iea,
C'avea bietulŭ poftă mare
Se se vadă elŭ călare.

*

Și gândea elŭ totŭ gândea
Numai nu se nemerea.
Insĕ iată că 'ntr'unŭ rîndŭ
Cum avea totŭ cai prin gândŭ
Din dorința lui cea mare
Sĕ sui pe unŭ bățŭ călare,
Că cerca și elŭ se vadă
Cam ce felŭ avea sĕ-i șadă
Când o fi cu adevĕratŭ
Chiar p'unŭ calŭ încălicatŭ;
Și pe bățŭ așa călăre bucurosŭ de totŭ [acum
O luă la mersŭ pe drumŭ.

*

Și mergea și totŭ mergea
Șĭ-așa bine ce-i părea
Că credea curatŭ în sine
Că-i călare chiar de-a bine.

*

Dér mergêndŭ așa călare
Ĕtă tocmai din têmplare
Când se uită josŭ în cale
Vede-o pungă cu parale,
Și din dată cum o vede
Către dénsa se repede,
Deră când colo s'o iea
Sĕ se plece nu mai vrea,
Ci trecêndŭ pe lângă dénsa merge'n [drumu-i mai nainte
Și cu gându-și ḍice'n minte:

— Pungă-i, frate Pungă plină!
„D'apoi cine-s de vină?!
„De n'așŭ fi călare-acuma mĭ-așŭ lua-o [bucurosŭ;
„Dér așa.... O lasŭ.... — Acésta-i chili-[pirŭ de omŭ pe josŭ.

(Revista nouă.) Th. Speranță.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

Nr. 7969—1888. 18 M 2—1

PUBLICAȚIUNE.

Pentru darea în antreprisă a lucrărilorŭ de pavagiu și a presăratului cu petrișŭ, ce suntŭ a se face între Strada Vămei și sfîrșitulŭ Uliței negre cu prețulŭ preliminatŭ în suma de 10,115 fl. 57 cr. v. a., se va ține **Luni la 13 Augustŭ st. n. a. c.** pertractarea ofertelorŭ scrise în oficiulŭ economiei orășĕnescĭ din locŭ.

Doritorii de a lua în antreprisă sunt decĭ învitațĭ a preda ofertele lorŭ în scris, sigilate și provĕdute cu timbru de 50 cr., în carĭ suntŭ a se arĕta precisŭ prețurile singuratice în cifre și cu litere ce le cerŭ pentru fiăcare din aceste lucrărĭ, asemenea trebue sĕ conție și declarațiunea, precum că oferentului îi suntŭ bine cunoscute condițiunile de ofertŭ, și că se supune lorŭ necondiționatŭ. Predarea ofertelorŭ este a se face, pănă la **13 Augustŭ a. c. 12 óre înainte de prândŭ, d-lui Ernst Hintz, economulŭ orășenesc.**

Deschiderea ofertelorŭ de cătră comisiune se face la **13 Augustŭ a. c. 3 óre p. m.** în oficiulŭ de economiă orășenescŭ, unde pănă la diua pertractărei se póte lua informațiune despre condițiunile de ofertă, de mĕsurătóre și a devisului, precum și planulŭ pentru regulare.

Ofertelorŭ este a se adăoga ca **vadiu** 5% dela suma totală cerută în banĭ gata, seu în valorĭ cu cursŭ la bursă.

Magistratulŭ orășenescŭ.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentŭ la care învităm pe toți amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria I. Gross, în librăria Nicolae Ciurcu și Albrecht & Zillich.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovu.